

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e258851/facsimile.pdf> (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

yttra, at jeg kan bemærke, at der ikke synes at være nogen Grund til at forestrøffe den analogiske Udvælgelse fremfor den ligesindede Udvælgelse, der findes i Grundlovsudvalget. Godt Forslaget under Nr. 6 angaar, hvilke der vilst være meget langt fra Udvalgets Tanke at ville gjøre enten Hæren eller nogen anden Krigslyst, men jeg tillægger, at det er mig en Gæde, hvori den blodige Uret fulde behæde, ligesom det er mig en Gæde, hvorefter den kunde forsvinde ved det sidste Forslag. Læser man Hensyn til de Ord, som ville blive tilbageholdt, forekommer det mig, at den blodige Uret vedbliver, hvad enten Ordene: „Hvo, der udbyder eller aflyder nogen dertil sigende Befaling“, udgaae eller ikke, thi det vedbliver dog at heide, at hver, der antyder Rigsdagens Sikkerhed eller Frihed, er en Gøtforræder, og ligesom det skal skjedes efter almindelige criminalistiske Regler, hvorefter Nogen har antyder Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, saaledes maa dette samme Spørgsmaal vende tilbage ved den Samning „Hvo, der udbyder eller aflyder nogen dertil sigende Befaling“. Hvorefter man nu kan høre saamegen foretrukne Ulfste Rult i den simple Regel, at den, der antyder Rigsdagens Sikkerhed eller Frihed, gjer sig Krigslyst i en Hordereise, som Ulfsteit betegner som Gøtforræderi, det tillægger jeg gaar altsedes over min Hørløst; jeg lægger det ikke. Det er Regler, der ganske maa afjæres efter almindelige criminalle Grundføringer, hvilken Ulfst der kan rammes af denne Paragraphs Bud, og Afgjærelsen bliver, saavidt jeg kan hjerne, hvilken lettere eller vanskelige, hvad enten de omhandlede Ord blive skaaede eller bortfaldte.

Godt Spørgsmaartningen under Nr. 7 angaar, da har der hos Udvalget virkelig været Tanke om at vise Forslagslisterne nogen Mæte eller nogen Afvæge; det paaligger ikke Udvalget at forjætte Afstemningslisten, hvilket er Nogen, der tillømmet Professorer. Godt forevrigt denne Spørgsmaartning angaar, maa Udvalget naturligtvis underordne sig Forsamlingen, men jeg har altid troet, at Randsforræderi var en foregen Art af Gøtforræderi, nemlig hvor der er Spørgsmaal om Gøtforræderi i den Mening, at en Dødt af Rands heraaes til Hjæden. Derimod er Gøtforræderi det almindelige Udtryk for almindelige eller min Spørgsmaal, og det findes mig ligegyldigt, om der i det tydelige Spørg findes et Ord som Gøtforræder, thi der kan ogsaa i andre Rande findes tilsvarende Ord, f. Ex. i det engelske Spørg ligesom treason, og jeg troet, at hvis ethvert Ord fulde være tydeligt, fordi man har et tilsvarende Ord i det tydelige Spørg, vilde man kunde finde mange Ord i vort Spørg, som kunde lades engelske eller franske, uagtet ethvert i disse Ord er ligesom godt dunkt som det tilsvarende tydelige, franske eller engelske. Vil man endelig have det legale Ord, saa maatte man nok lige crimen læsse omjæstatis i hollæte Ord, men om det var en Vindning, det maa jeg overlade til de Herrer Spørgforbederere Elgen.

Forsmanden: Jeg skal bemærke, at jeg ikke heller har tilløgt at vise Rigsdagsmanden for Nogen (Barfod) nogen foregen Mæte, men at Nogen er den, at jeg har troet, at de Redaktionsforandringer, der vedkom flere Paragrapher, paa denne kunde behandles under det til Samningen, hvorefter denne Forandring, da den kan forekomme paa dette eneste Sted i Ulfsteit, syntes mig bedst at kunne behandles her.

- Man stred derpaa til Afstemning, ved hvilken
- 1) Nr. 5. Ørstedes Forslag: „Eftersom Nogen forjæde sig imod Rigsdagens eller noget af de til Samme hørende tvende Thinge Sikkerhed og Frihed, vil det, forsaavidt Ingen næmmer den herom maatte være udførelsen, være at straffe i Righed med Forgrubelse af samme Slægt med Kongen.“ forfaldte med 78 Stemmer med 29.
  - 2) Nr. 6. C. R. Peterfens Forslag: Ordene: „hvo der udbyder eller aflyder nogen dertil sigende Befaling“ udgaae. forfaldte med 53 Stemmer med 32.
  - 3) Nr. 7. Barfods Forslag: Ordet „Gøtforræderi“ ombyttet med „Randsforræderi.“ forfaldte med 88 Stemmer med 12.
  - 4) Nr. 8. Ulfsteit: „Rigsdagen er ufrankelig. Hvo der antyder

den Sikkerhed og Frihed, hvo der udbyder eller aflyder nogen dertil sigende Befaling, gjer sig Krigslyst i Gøtforræderi.“ vedtoges med 107 Stemmer med 8.

Forsmanden: Jeg skal hvalde Demerksomheden paa, at der til § 79 af C. R. Peterfen er gjort et subsidialt Forslag om, at der i denne Paragraph fulde nævnes § 37 ved Steden af de øvrige der angætte Paragrapher. Jeg ved ikke, om den arde Ordforer vilste se udførelse sig herom.

Ordforeren: Saavidt jeg hinner, gaar det sig ikke an, at antyde, at der for Krigslysten kunde være en foregen Art til at antyde Rigsdagsmanden, hvilket jo vilde ligge i det Tilfælde § 79 h, at Behemmelisen kan fulde være anvendelig med de Indstræmninger, der følge af de militaire Love.

Forsmanden: Men dette Forslag er Allert subsidialt naar Forslaget ved § 37 Nr. 6 ei blev antaget.

Ordforeren: Ja jeg kan naturligtvis ikke vide, hvorefter den arde Rigsdagsmand vil have det sat under Afstemning, men det forekommer mig, at det ikke godt gaar an at gjere en saadan Forsvøisning i § 79 h til § 37.

C. R. Peterfen: Jeg lægger ikke stor Vægt paa dette Forslag, som jeg kan har tilløgt altsedes i subsidium, og da jeg af Resultatet af Afstemningen over Nr. 6 ikke kan vente at faae Majoritet for det, skal jeg hellere frastalde det.

Discussionen gik derpaa over til § 38, hvorefter den ombedte Afstemningsliste indholdt følgende Forslag:

9) Udvalgets Forslag til en Vndring i Paragraphens første Deel: „Saa lange Rigsdagen er samlet, kan Ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvorefter han heer, hastes for Gjalte, ei heller fængsles eller tillædes, medmindre han er greben paa fersk Gjerning.“

10) Ørstedes Forslag med Hensyn til Paragraphens anden Deel: „For sine Vdringer — Ansvar“ (efter Comitens), „hvilket Samtykke dog ei der nægtes, naar Nogen aabenbart har overfæret Gværdierne for den Primodighed i at yttre sin Mening, som hans Rold maa hjemle ham.“

11) Ulfsteit: „Ingen Rigsdagsmand kan fængsles eller tillædes under Rigsdagens Samling, medmindre det Thing, hvorefter han heer, dertil giver sit Samtykke. For sine Vdringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.“

Forslaget under Nr. 10 erholdt den fornødne Understøttelse. Da Ingen ansæde at yttre sig om denne Paragraph, stred man strax til Afstemning, af hvilken Resultatet blev følgende:

1) Nr. 9. Udvalgets Forslag til en Vndring i Paragraphens første Deel: „Saa lange Rigsdagen er samlet, kan Ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvorefter han heer, hastes for Gjalte, ei heller fængsles eller tillædes, medmindre han er greben paa fersk Gjerning.“ vedtoges med 113 Stemmer med 4.

2) Nr. 10. Ørstedes Forslag med Hensyn til Paragraphens anden Deel: „For sine Vdringer — Ansvar“ (efter Comitens), „hvilket Samtykke dog ei der nægtes, naar Nogen aabenbart har overfæret Gværdierne for den Primodighed i at yttre sin Mening, som hans Rold maa hjemle ham.“ forfaldte med 97 Stemmer med 4.

3) Nr. 11. Ulfsteit med den i Genhold til den ferskfundne Afstemning dertil foretagne Forandring, saaledende: „Saa lange Rigsdagen er samlet, kan Ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvorefter han heer, hastes for Gjalte, ei heller fængsles eller tillædes, medmindre han er greben paa fersk Gjerning. For sine Vdringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.“ vedtoges enstemmig med 116 Stemmer.

Man gik derpaa over til Discussionen af § 39; Afstemningslisten til denne Paragraph indholdt følgende Forslag: